

Şiir Hakkında Bir Kaç Kelam

– Mücella Pakdemir · 03 Aralık 2024

Aruzla yazan pek kalmadığından, yazarların çoğu da esasen aruzun kurallarına uymadığından dolayı, ele alacağım konu, hece ve serbest şiirler. Ne kadar çok şiir yazarsak yazalım, okuyanların tümünü aynı depremlerle sarsacak şah şiiri hayatımızda belki bir veya birkaç defa yakalayabiliriz. Ya da hiç kısmet olmaz. Bu sebeple duygu ve düşüncelerimizi, mükemmellik kaygısına fazlaca boğulmadan yazmaya devam edelim. Zaman geçtikçe kalemimiz düzelecektir zaten. Hece yazmanın zorluğu kafiye örgüsü sebebiyledir ve kısırlaştırılan dilimizle değişik kafiye çeşidi bulmak, deveye hendek atlatmaya benzer desek yeridir. Serbestte öyle mi ya! Ses uyumu ve tempo yeterli. Serbest yazıp da hececileri "hep aynı kafiyeler kullanıyorlar" nevinden suçlamak bu sebeple çok doğru bir şey değil. Diğer yandan her bakımdan hakkını vererek yazılan serbest şiirlerin de tadına doyum olmuyor. İkinci Yenicilerin kulvarında yol almak isteyenler de var. Aşırıya gitme hatasına düşebiliyorlar. Dizeleri imgelere boğarak hilkat garibelerine benzetmek şiire yapılmış en büyük haksızlıktır diye düşünüyorum. Kimse şairin halüsinasyonlarını çözmek, kendini zorlayıp mana yüklemek ve haz almaya çalışmak zorunda değildir. Şiirin duygusunu, zorlanmadan, anında kalbine nakşedebiliyorsa okuyucuyu sarar. Bir de bu tarz yazan şairlerin şiirinin anlaşılmasında üzerine karşısındakini yeterli derecede izan sahibi veya eğitilmiş bulmayı, hatta küçümseyenlere söyleyecek söz yok tabii. Bir defasında böyle bir küçümseme karşısında kafam bozulup yoğun imgeli bir şiir yazmıştım. Maalesef benim de kastımı anlayan çıkmadı. Olacağı bu idi. Haaa, hiç mi imge kullanmayacağız? Tabii ki kullanacağız. Yerli yerinde ve algıda problem yaratmayacak evsafa ve şiire hakimiyet taslamayacak ölçüde. En önemlisi başkalarının imgelerine el koyarak değil. Son yüz yılda dilimizde uygulanan kısırlaştırma nedeniyle bu gün yabancılaştığımız, eski diye çöpe atılan kelimelere gelince; şairler kulağımızda halen yaşamaya devam eden bu kelimeleri tabii ki kullanacak. Bilmeyenler de yeni bir kelime daha katacak haznesine. Fena bir durum değil. Aksine dilin zenginleşmesi açısından çok yararlı. Şiirde ilhamın payı ne kadardır? Bana göre yüzde iki - üçü geçmez. O bir pırıltıdır. Çakar ve şairi masa başına oturtur, çeker gider. Bundan sonrası şiir yazma yeteneğin yanı sıra , kültür, donanım, geleceğe kalabilir nitelikteki anlaşılabilirlik, teknik bilgi, tecrübe, hayal gücü, ve illâki duyguya ve üsluba göre kalite kazanır. Sac ayaklarından hiç birisi kısa gelmemeli. On dakikada yazdım oldu şiirleri sadece karalamadır. Emeksiz ve demsiz şiir, şiir değildir. Okuyucu özel mesajla eleştiri tercihini yapabildiği gibi, açıktan da eleştiri yapabilmeli. Hakaret içermedikten sonra alınma, gücenme olmamalı. Edebiyat siteleri okul niteliğindedir. Ustaların yol göstermesi sadece şaire değil okurlara da bilgi ve fikir edinme açısından faydalı olacaktır. Yorum yapanların da, şairi teşvik etme ve moral verme yönünden edebiyata büyük katkısı vardır. Kimse kimseyi okuyup destek vermezse yazmanın ne anlamı kalırdı, değil mi? Kıymet verip zaman ayıranların hakkı ödenmez. Rahatsızlığım nedeniyle son zamanlarda çok kişinin hakkının üzerimde kaldığını biliyorum ancak hastalığım beni epey zorluyor. Mazur görülmesini istirham ediyorum. Gönle değer verenlerin gönüllerindeki mevsim hep bahar olsun dileklerle.

Mücella Pakdemir